

Visul dorință

Stefan Doroftei Doimaneanu

Mă mușcă gândurile infernale
Ca pe o pradă veșnic hăituită,
Și-n infinite rituri siderale
Revin la viața mea dezamorțită.

Din amintiri mai scot câteva neguri
Ucigătoare lame-a fanteziei,
Sub pleoape mai clădesc câteva diguri
S-oprească lacrimile poeziei.

Te caut prin petalele de roze,
Sau prin parfumuri noi de garofițe,
Te strig, dar vocea-mi este sub hipnoze
Și zace fără suflu-n albăstrițe.

Mă plimb pe filele din calendare,
Prin dorurile frânte, regăsite,
Și ostenit de-atâta căutare
Mă odihnesc pe clipe hămesite.

Într-un târziu, adorm pe fruntea mării
Când faru-aprins de tine îmi vorbește,
Visez cum răsuflarea primăverii
Prin florile din ochii mei privește.

Purtând surâs pe aripi de căință
Tu te răsfeți pe valuri opaline
Și-n visul meu supranumit dorință
Mă-mbrățișezi cu brațe angeline.